

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз Пр 38/2016
31.01.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Радмиле Драгичевић Дичић, председника већа, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић, Радослава Петровића и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у прекршајном поступку окр. АА, због прекршаја из члана 6. став 2. и 3. Закона о јавном реду и миру, одлучујући о захтеву за заштиту законитости окр. АА, поднетом против правноснажних пресуда Прекршајног суда у Лесковцу Пр 3136/15 од 04.07.2016. године и Прекршајног апелационог суда, Одељење у Нишу Прж 16143/16 од 06.10.2016. године, у седници већа одржаној дана 31.01.2017. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости окр. АА, поднет против правноснажних пресуда Прекршајног суда у Лесковцу Пр 3136/15 од 04.07.2016. године и Прекршајног апелационог суда, Одељење у Нишу Прж 16143/16 од 06.10.2016. године.

Образложење

Пресудом Прекршајног суда у Лесковцу Пр 3136/15 од 04.07.2016. године окр. АА оглашен је одговорним због прекршаја из члана 6. став 3. Закона о јавном реду и миру, за који му је утврђена појединачна новчана казна у износу од 5.000,00 динара и прекршаја из члана 6. став 2. Закона о јавном реду и миру, за који му је утврђена појединачна новчана казна у износу од 6.000,00 динара па је осуђен на јединствену новчану казну у износу од 11.000,00 динара.

Одлучујући о жалби окривљеног, Прекршајни апелациони суд, Одељење у Нишу је пресудом Прж 16143/16 од 06.10.2016. године одбио жалбу као неосновану и потврдио првостепену пресуду.

Против наведених правноснажних пресуда окр. АА поднео је захтев за заштиту законитости, оспоравајући их као неправилне и незаконите са предлогом да се исте укину.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости окр. АА, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 285. став 2. Закона о прекршајима („Службени гласник РС“ број 65 од 25.07.2013. године), прописано је да захтев за заштиту законитости против правноснажне пресуде подиже Републички јавни тужилац у року од три месеца од дана достављања пресуде.

Дакле, из цитиране законске одредбе јасно произилази да овлашћење за подизање захтева за заштиту законитости припада искључиво Републичком јавном тужиоцу, а не и окривљеном, који само има могућност да надлежном јавном тужиоцу поднесе иницијативу за подизање захтева за заштиту законитости, на основу које надлежни јавни тужилац одлучује да ли има места подношењу овог ванредног правног лека.

Како је у конкретном случају захтев за заштиту законитости поднет од стране окривљеног, на шта по закону није овлашћен, то је захтев за заштиту законитости недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу члана 285. став 2. Закона о прекршајима, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Драгана Вуксановић,с.р.

Председник већа-судија
Радмила Драгичевић Дичић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић